

អង្គការសហប្រជាជាតិ

ការិយាល័យនៃឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិ

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ការិយាល័យ OHCHR អំពីករណីរបស់ទូត សារ៉េន

ថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩

កាលពីថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ លោកទូត សារ៉េនត្រូវបានតុលាការខេត្តកំពង់ធំផ្តន្ទាទោស ពីបទបង្ខំអ្នកស្រីទីម ណានខុសច្បាប់។ គាត់ត្រូវបានតុលាការដាក់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារចំនួន បីឆ្នាំ និងត្រូវបានពិន័យជាប្រាក់ចំនួន២៥០០ ដុល្លារអាមេរិក។ ជនជាប់ចោទបីនាក់ផ្សេងទៀត គឺ ឈ្មោះម៉ែន វណ្ណៈ ហូរ សារ៉ាត់ និងថន វិទ្ធី ត្រូវបានតុលាការកាត់ទោស *កំហែងមុខ* ក្នុងករណីដូចគ្នា ដែលត្រូវទទួលទោសគុកពីបីទៅប្រាំឆ្នាំ។

លោកទូត សារ៉េន ត្រូវបានចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ ហើយបានជាប់ពន្ធនាគារ តាំងពីពេលនោះមក។ នៅពេលចាប់ខ្លួន គាត់ជាមេឃុំពង្រ ស្រុកបារាយណ៍ ដែលមាននិន្នាការជា មួយ គណបក្សសមរង្ស៊ី(SRP)។ ការចាប់ខ្លួនបានកើតមាននៅមុនពេលបោះឆ្នោតថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៨ គឺជាពេលមួយដែលសមាជិកគណបក្សប្រឆាំងជាច្រើននាក់ ជារឿយៗ ត្រូវបានគេ បំភិតបំភ័យ និងអូសទាញឲ្យប្តូរសម្ព័ន្ធភាពរបស់ខ្លួនទៅគណបក្សប្រជាជន(CPP)។ អ្នកស្រីទីម ណាន ដែល ជាមេដឹកនាំស្រ្តីមួយរូប ដែលសកម្មនៅក្នុងឃុំគាត់ ដែលមាននិន្នាការជាមួយ គណបក្ស សម រង្ស៊ី (SRP) បានចុះចូលជាមួយគណបក្សប្រជាជន (CPP) ក្នុងបរិបទនេះ។ ការចោទប្រកាន់របស់គាត់ពី ការបង្ខំខ្លួនខុសច្បាប់ដោយបុរសទាំងបួននាក់នោះ គួរតែកើត មានឡើងនៅថ្ងៃទី១៦ និងទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨ នៅពេលដែលលោកស្រីកំពុងពិចារណា អំពីការប្តូរសម្ព័ន្ធភាពនយោបាយម៉្លោះ។

ការិយាល័យ OHCHR បានពិនិត្យករណីនេះយ៉ាងដិតដល់បំផុត រួមទាំងតាមរយៈការពិភាក្សា និងការសម្ភាសន៍ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ទាំងនៅរាជធានីភ្នំពេញ ទាំងនៅខេត្តកំពង់ធំ ក្នុង គោលបំណងស្វែងយល់ឲ្យបានស៊ីជម្រៅ និងជាក់ច្បាស់ថែមទៀតអំពីដំណើររឿងនេះ។ ការិយា ល័យ(OHCHR) បានរកមិនឃើញមានភស្តុតាងណាមួយគួរឲ្យជឿបាន ដើម្បីគាំទ្រការចោទប្រកាន់ ថា អ្នកស្រីទីម ណាន ត្រូវបានលោកទូត សារ៉េនឬអ្នកផ្សេងទៀតបង្ខំឬចាប់ពង្រត់ដោយខុសច្បាប់ នោះទេ។

ដើម្បីជាវិភាគទានដល់ការស៊ើបអង្កេត ការិយាល័យ(OHCHR) បានចែករំលែកព័ត៌មានដែលខ្លួនប្រមូលបាន ជាមួយតុលាការខេត្តកំពង់ធំ និងជាមួយតុលាការកំពូលកាលពីខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ នៅពេលដែលតុលាការកំពូល កំពុងពិនិត្យអំពីការស៊ើបអង្កេតនៅក្រៅឃុំ របស់លោកទូត សារ៉េន។ ការិយាល័យ OHCHR ក៏បានលើកយកកង្វល់របស់ខ្លួនប្រាប់មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ និងមន្ត្រីថ្នាក់ខេត្តនៃគណបក្សប្រជាជន(CPP) ជ្រាបផងដែរ។

ការសន្និដ្ឋានថាគ្មានភស្តុតាងណាមួយគួរឲ្យជឿបានដើម្បីគាំទ្រការចោទប្រកាន់ពីការបង្ខាំងមនុស្សខុសច្បាប់នេះ ត្រូវបានការិយាល័យ OHCHR បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ តាមរយៈការសង្កេតមើលសវនាការជំនុំជម្រះក្តីនៅតុលាការខេត្តកំពង់ធំ នៅថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩។ ការចោទប្រកាន់មិនបានបង្ហាញភស្តុតាងស៊ីសង្វាក់ដែលគួរឲ្យជឿបានថាអំពើល្មើសមួយពិតជាបានប្រព្រឹត្ត ប្រាកដមែននោះទេ។ ការកាត់សេចក្តីនេះ ផ្អែកសំខាន់តែលើចំលើយដែលមិនស៊ីសង្វាក់របស់អ្នកស្រីទីមណនតែប៉ុណ្ណោះ។ ចំលើយរបស់សាក្សីបីនាក់ ដែលនគរបាលទទួលបាន គឺសុទ្ធសឹងជាការគាំទ្រដោយប្រយោលប៉ុណ្ណោះហើយ មិនបានផ្តល់ឱកាសឲ្យមេធាវីចុងចោទសួរដេញដោល អំពីចំលើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទាំងនោះនៅក្នុងតុលាការឡើយ។ ភស្តុតាងដោះបន្ទុកសំខាន់ៗឯទៀត រួមទាំងចំលើយរបស់សាក្សីផងនោះ តុលាការហាក់ដូចជាមិនអើពើយកចិត្តទុកដាក់។ ថ្វីបើគ្មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ក្តី ក៏តុលាការបានសម្រេចកាត់ទោសបុរសទាំងនោះដែរ។

ការិយាល័យ OHCHR ជឿថាការកាត់ទោសលោកទូត សារ៉េន និងបុរសបីនាក់ផ្សេងទៀតនោះ គឺជាការអនុវត្តយុត្តិធម៌មិនបានត្រឹមត្រូវរបស់តុលាការ ហើយថាតុលាការ ទំនងជាមិនបានសម្រេចរឿងក្តីនេះទៅតាមអង្គហេតុឡើយ ប៉ុន្តែគឺស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពលនយោបាយទៅវិញទេ។ ករណីនេះបង្ហាញឲ្យឃើញពីសារៈសំខាន់សំរាប់ភាពអាចជឿបាននៃប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ អំពីសេចក្តីត្រូវការឲ្យគ្រប់ភាគីទាំងអស់ ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ ដូចមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងកាតព្វកិច្ចសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិរបស់កម្ពុជា។

លោកទូត សារ៉េន បាននឹងកំពុងជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេលមួយឆ្នាំមកហើយចំពោះបទល្មើសមួយដែលគាត់មិនបានប្រព្រឹត្ត។ គាត់អាចសម្រេចចិត្តប្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ប្រសិនជាគាត់ប្តឹងមែននោះ វាជាសមត្ថកិច្ចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ជាអ្នកពិនិត្យករណីនេះឡើងវិញផ្អែកលើភស្តុតាងទាំងអស់ដែលមាន និងស្របទាំងស្រុងតាមបទដ្ឋានសវនាការប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌ ដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តយុត្តិធម៌មិនបានត្រឹមត្រូវរបស់តុលាការ នឹងមិនអាចកើតមានឡើយ។

End.